

Sygn. akt I C 902/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2017r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 96.451,32 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden złotych 32/100);
2. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1.218,06 zł (jeden tysiąc dwieście osiemnaście złotych 06/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 902/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 25 listopada 2016 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wnosił o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 96.451,32 złotych .

(k.3-7)

Powyższy pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W dniu 7 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu .

(k.8)

Pozwany w dniu 20 kwietnia 2017 roku wniósł skutecznie sprzeciw, co spowodowało utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i skutkowało przekazaniem sprawy sądowi właściwości ogólnej pozwanego .

We wniesionym sprzeciwie pozwany nie kwestionował faktu braku spłaty kredytu, powoływał się na trudną sytuację finansową uniemożliwiającą spłatę zadłużenia .

(k.12)

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

(k. 16)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2014 roku pomiędzy powodem, a pozwanym została zawarta umowa kredytu konsolidacyjnego nr (...).

Pozwany wystąpił z wnioskiem o udzielenie kredytu konsumenckiego, podpisał umowę i zaciągnął kredyt.

W świetle zapisu § 1 ust.1 a/ i b/ bank na wniosek kredytobiorcy udzielił kredytu na okres 108 miesięcy w kwocie 11.705,05 złotych na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy i kwotę 92.247,43 złotych na spłatę zaciągniętych kredytów.

Strony ustaliły, iż w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu bank będzie pobierał odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, obowiązującego na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego, która w dniu zawarcia umowy wynosi 16 %.. Odsetki według stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego są pobierane począwszy od dnia następującego po terminie płatności wynikającym z umowy i wskazanym harmonogramie spłat, aż do dnia spłaty przeterminowanej należności banku (§ 7 umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...))

(**dowód:** kopia umowy kredytu konsolidacyjnego gotówkowego nr (...) **k.25-27 v.**, wniosek o udzielenie kredytu konsumenckiego **k.43,43 v.**, karta informacyjna kredytobiorcy **k.44,45,**)

Strona pozwana nie wywiązała się z ciężącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania spłaty w wysokościach ustalonych w umowie kredytu konsolidacyjnego gotówkowego nr (...).

W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa pismem z dnia 21 lipca 2016 roku wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności .

(**dowód :** oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy **k.28)**

Strona pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności i w dniu 20 czerwca 2016 roku została wezwana do zapłaty zaś ostateczne wezwanie do zapłaty do strony pozwanej zostało skierowane przez bank w dniu 30 września 2016 roku .

(**dowód :** wezwanie pozwanego do zapłaty i ostateczne wezwanie pozwanego do zapłaty wraz ze zwrotnymi potwierdzeniami odbioru **k.30-33**)

Pomimo powyższego wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował wymagalnej należności z tytułu umowy kredytowej na rzecz banku. Należności tej nie spłacił do chwili obecnej.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 23 listopada 2016 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej :

- kwota 92.274,14 zł z tytułu kapitału (należność główna) ,

- kwota 3.075,02 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10,00 % od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku ,

- kwota 1.102,16 zł tytułem odsetek za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10,00 % od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia 23 listopada 2016 roku .

(**dowód** : wyciąg z ksiąg banku z dnia 23 listopada 2016 roku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej **k.24**)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest okoliczność, iż w dniu 10 września 2014 roku (...) Bank S.A. w W. udzielił kredytu pozwanemu .

W świetle zapisu § 1 ust.1 a/ i b/ bank na wniosek kredytobiorcy udzielił kredytu na okres 108 miesięcy w kwocie 11.705,05 złotych na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy i kwotę 92.247,43 złotych na spłatę zaciągniętych kredytów.

Strony ustaliły, iż w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu bank będzie pobierał odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, obowiązującego na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego, która w dniu zawarcia umowy wynosi 16 %.. Odsetki według stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego są pobierane począwszy od dnia następującego po terminie płatności wynikającym z umowy i wskazanym harmonogramie spłat, aż do dnia spłaty przeterminowanej należności banku (§ 7 umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...))

Strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania spłaty w wysokościach ustalonych w umowie kredytu konsolidacyjnego gotówkowego nr (...) .

W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa pismem z dnia 21 lipca 2016 roku wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności .

Strona pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności i w dniu 20 czerwca 2016 roku została wezwana do zapłaty zaś ostateczne wezwanie do zapłaty do strony pozwanej zostało skierowane przez bank w dniu 30 września 2016 roku .

Pomimo powyższego wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował wymagalnej należności z tytułu umowy kredytowej na rzecz banku. Należności tej nie spłacił do chwili obecnej.

Odpowiedzialność pozwanego wynika więc z zawartej z bankiem umowy kredytowej.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U z 2016r. poz. 1988) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Cechą umowy kredytu jest przede wszystkim jej jednostronnie kwalifikowany charakter. Umowa ta ma również zawsze charakter odpłatny (odsetki, prowizja należne bankowi). Kredyt musi mieć też swoje przeznaczenie, a jego przedmiotem jest określona kwota pieniężna (por. np. Z. O., Prawo bankowe, teza 2 do art. 69; M. J., Zawarcie, s. 8–13).

Definicja umowy kredytu wskazuje, że jest ona umową dwustronnie zobowiązującą. Z jednej strony, to bank zobowiązany jest do udzielenia kredytu, a potem uprawniony jest do uzyskania spłaty. Z drugiej, kredytobiorca ma prawo domagać się od banku wypłaty kredytu, a potem obciąża go obowiązkiem zwrotu. Kredytobiorca ma jeszcze także dodatkowe obowiązki. Nie może korzystać z sumy kredytu w inny sposób niż oznaczony umową. Zobowiązany jest do zwrotu sumy kredytu (spłaty kredytu) wraz z odsetkami i prowizją w terminach określonych w umowie kredytowej. Szczegółowe prawa i obowiązki stron określa umowa (np. obowiązek kredytobiorcy umożliwienia pracownikom banku dokonywania kontroli, dostarczania bankowi określonych dokumentów, ustanowienie zabezpieczenia spłaty kredytu itp.) – G. S., Komentarz, s. 63.

Na treść umowy kredytu składa się oznaczenie strony, kwoty i waluty kredytu, celu, na który kredyt został udzielony, zasad i terminów spłaty kredytu, w przypadku umowy o kredyt denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta polska, szczegółowe zasady określania sposobów i terminów ustalania kursu wymiany walut, na podstawie którego wyliczana jest kwota kredytu, jego transz i rat kapitałowo-odsetkowych oraz zasad przeliczania na walutę wypłaty albo spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy. Nie wszystkie z tych elementów muszą wystąpić w każdej umowie. Dodatkowo strony mogą też wprowadzić dodatkowe postanowienia nieprzewidziane w komentowanym przepisie (A. M., Charakter, s. 18–21).

Zawarcie umowy kredytu nie powoduje przeniesienia na kredytobiorcę własności środków pieniężnych będącej jej przedmiotem. Na podstawie umowy kredytu kredytobiorca ma jedynie możliwość korzystania z pozostawionej do jego dyspozycji (najczęściej zaewidencjonowanej na specjalnym, wyodrębnionym rachunku, tzw. rachunku kredytowym) kwoty pieniężnej. Umowa precyzuje też sposób jego wykorzystania. Oddanie środków do dyspozycji kredytobiorcy, inaczej wykorzystanie kredytu, może więc nastąpić jedynie na cel wskazany w umowie (przedmiot kredytu) – por. np. Z. O., Prawo bankowe, teza 2 do art. 69; wyr. SN z 10.2.2004 r., IV CK 437/02, MoP 2005, Nr 18, s. 907. Za wykorzystanie środków kredytowych przez kredytobiorcę niezgodnie z przeznaczeniem ponosi on odpowiedzialność na zasadach ogólnych (art. 471 i n. KC). Takie działania kredytobiorcy uprawniają także bank do wypowiedzenia umowy kredytu (art. 75 PrBank). W innych systemach prawnych ustawodawca nie podchodzi tak rygorystycznie do sposobu wykorzystania kredytu przez kredytobiorcę (por. np. art. 1843 włoskiego kodeksu cywilnego, zgodnie z którym kredytobiorca może dowolnie korzystać z kredytu, chyba że umowa stanowi co innego). Jak się też uważa, wskazanie celu kredytu oraz brak przejścia własności środków będących jego przedmiotem na własność kredytobiorcy odróżnia stosunek prawny kredytu od pożyczki pieniężnej i stanowi element istotny tej umowy (por. np. G. Sikorski, Komentarz, s. 63; A. Jończyk, Kredyt, s. 38; D. Korenik, Wypowiedzenie, s. 114–122; P. Babiarz, Wypowiedzenie, s. 2–5; A. Janiak, Bankowe, s. 53).

W umowie muszą być też określone zasady spłaty sumy kredytu. **Zwrot kwoty jest bowiem podstawowym obowiązkiem obciążającym kredytobiorcę.** Aktualizuje się on z chwilą określoną w umowie. Jeżeli z umowy kredytu nie wynika nic innego, termin spłaty zastrzeżony jest na korzyść obu stron. Kredytobiorca może więc dokonać wcześniejszej niż zakładana spłaty kredytu. Jest też uprawniony do jego wypowiedzenia, jeśli umowa została zawarta na czas do jednego roku (termin wypowiedzenia wynosi wówczas trzy miesiące) – por. M. J., Wypowiedzenie, s. 9. W praktyce jednak większość umów kredytu zawiera zastrzeżenie dotyczące dodatkowych obowiązków nakładanych na kredytobiorcę w sytuacji, w której zamierza on dokonać wcześniejszej spłaty. Oprócz konieczności zawiadomienia banku z określonym wyprzedzeniem często kredytobiorca musi również dokonać spłaty odsetek do czasu planowanego zakończenia stosunku kredytowego lub też zobowiązany jest do uiszczenia na rzecz banku dodatkowej prowizji z tytułu wcześniejszej spłaty (por. np. I. C., Prawo, s. 70). Obowiązek spłaty kredytu przechodzi też na spadkobierców (por. np. Z. O., Prawo bankowe, teza 3 do art. 69).

Pozwany nie wywiązał się z powyższego ciążącego na nim zobowiązania, czego nie kwestionował w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty .

Wobec powyższego należy uznać, iż powództwo jest w pełni uzasadnione tak co do zasady, jaki i co do wysokości.

Uwzględniając żądanie powoda Sąd zasądził od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 96.451,32 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden złotych 32/100).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając na rzecz powoda od pozwanego kwotę 1.218,06 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu .